

תת"ע 590/03/22 - דהן שלמה יוחנן נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 590-03-22 מדינת ישראל נ' דהן שלמה יוחנן
תיק חיצוני: 10156577024

מספר בקשה: 5

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	דהן שלמה יוחנן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 21.9.22, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני המבקש בבקשה, ומשלא ניתנה תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי על סמך החומר הקיים ללא תגובה (עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 **נתן איזניאייב נ' מדינת ישראל**) נבו (15.12.2022) פסקה 17).

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - בענייננו, מועד הדיון נקבע בבקשת דחיה שהוגשה על ידי המבקש ביום 16.3.22; והיתה מוטלת עליו החובה לבדוק את ההחלטה שהתקבלה בבקשה שהגיש, ולברר אם נדחה הדיון ולא יזה מועד. נקבע, כי "בעל דין אשר מגיש בקשה לדחיית מועד דיון - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להלין על עצמו בדיעבד." (רע"פ 1798/15 **שירן עמי נ' מדינת ישראל**). לפיכך, חזקה על המבקש, כי משהגיש בקשה לדחיית דיון, יבדוק את ההחלטה שניתנה בה; ואין בידי לקבל את הטענה כי לא היה מודע שיש לו משפט. האחריות בעניין זה מוטלת עליו, ולא ניתן להגיש בקשה בבחינת "שגר ושכח". לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, כשלא טרח לברר מתן החלטה בבקשת הדחיה שהגיש, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

יתרה מכך, בענייננו, על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון נמסרה ביום 22.3.22 למבקש "לידי הנמען הרשום"; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה המצוי

בתיק בית המשפט; ואין בטענת המבקש, כי הוא לא חתום על אישור המסירה, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי, ואף לא נעשה כל בירור מצד המבקש בסניף הדואר אשר באמצעותו נמסר הזימון, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי עובד הדואר, ולסתור את חזקת המסירה.

אין גם לקבל את הטענה, כי המבקש הגיש בקשה להישפט ואין סיבה שלא יבוא למשפט עליו ביקש להישפט - ראו לעניין זה עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 **נתן איזניאייב נ' מדינת ישראל** (נבו 15.12.2022) בפסקה 14: "איני יכול להסכים עם טענת הסנגור המלומד, כפי שעלתה בדיון, לפיה, "כאשר אדם מבקש להישפט וטורח וטוען שלא קיבל ומכחיש הגם נסיבות הדו"ח, יש לתת לו יומו בבית המשפט" וגם חויבו בהוצאות של 500 ₪". קבלת טענה מעין זו, משמעותה ביטול הלכה למעשה של חזקת המסירה, שכן כל אימת שמועלית טענה על ידי מי ש"טרח" וביקש להישפט, כי לא קיבל את הזימון, יש לבטל את שפיטתו בהעדר, מבלי שהונח כל הסבר ומבלי שניתנה כל הוכחה לעניין הסירוב לדרוש את הדואר."

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. הנאשם לא מעלה טענות הגנה ואינו מעלה טענה הכופרת בתשתית העובדתית של כתב האישום ולא מצביע על כל פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט.

גם העונש שהושת על המבקש (קנס הברירה) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"ג, 02 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.